

1220

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 grudnia 1956 r.

w sprawie szczegółowego planowania pokrycia finansowego w zakresie inwestycji limitowych na rok 1957.

Na podstawie art. 7 ust. 2 dekretu z dnia 17 grudnia 1952 r. o uchwalaniu i wykonywaniu budżetu Państwa (Dz. U. z 1952 r. Nr 50, poz. 334 oraz z 1954 r. Nr 25, poz. 94 i Nr 56, poz. 278) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zakresie szczegółowego planowania pokrycia finansowego inwestycji limitowych na rok 1957 obowiązują odpowiednio zasady wprowadzone zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 13 lutego 1956 r. w sprawie szczegółowego planowania pokrycia finansowego w zakresie inwestycji limitowych na rok 1956 (Monitor Polski Nr 18, poz. 253), zwanego dalej „zarządzeniem”, z następującymi zmianami i uzupełnieniami:

- 1) Jednostkowe plany sfinansowania inwestycji zatwierdzone są przez kierowników jednostek będących inwestorami bezpośrednimi na podstawie wytycznych otrzymanych od organów bezpośrednio nadrzędnych (§ 15 ust. 1 i ust. 3 zarządzenia). Organy te składają ponadto wytyczne w bankach finansujących inwestycje (w centrali lub w oddziale właściwym dla dysponenta dającego wytyczne) w dwóch egzemplarzach. Wytyczne dla wszystkich podległych inwestorów składane są równocześnie. Wytyczne należy sporządzać według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.
- 2) Wytyczne w zakresie kredytu budżetowego stanowią jednocześnie dyspozycję przekazania kredytu budżetowego i podstawę do zaksięgowania tego kredytu.
- 3) Wytyczne sporządzane są na podstawie uzasadnień przewidzianych w zarządzeniu. Jeżeli jednostka nadrzędna posiada aktualne dane wymagane w uzasadnieniach, może ona zwolnić podległych inwestorów od sporządzania uzasadnień (§ 9 zarządzenia).
- 4) Prezydja rad narodowych mogą zobowiązać swoje wydziały (komórki równorzędne) do sporządzenia dla wydziałów finansowych, na podstawie uzasadnień otrzymanych od inwestorów bezpośrednich, zbiorczych uzasadnień dla każdego rozdziału budżetowego (§ 9 zarządzenia).
- 5) Inwestor bezpośredni bez względu na ilość posiadanych tytułów inwestycyjnych sporządza jeden jednostkowy plan sfinansowania inwestycji dla działalności inwestycyjnej finansowanej przez jeden oddział banku (§ 3 ust. 4 zarządzenia).
- 6) Plan sfinansowania inwestycji wraz z załącznikami inwestor bezpośredni przesyła w 1 egzemplarzu jednostce nadrzędnej, a w 2 egzemplarzach bankowi finansującemu inwestycje (§ 11 ust. 1 zarządzenia).
- 7) Do uzasadnień i planów sfinansowania inwestycji, oprócz załączników przewidzianych w zarządzeniu, zainteresowani inwestorzy załączają plan nakładów na maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz dla celów inwestycyjnych, sporządzony według wzoru MU-2 stanowiącego załącznik do instrukcji Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w sprawie opracowania projektu Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1957 w zakresie inwestycji. O ile poza zmniejszeniem stanu zapasu maszyn i urządzeń w wyniku montażu przewiduje się również upłynnienie części zapasów posiadanych w dniu 1 stycznia 1957 r., należy wprowadzić do wzoru MU-2 dodatkową pozycję „IV — upłynnienie”. Jednostki nadzoru inwestycyjnego, wykonujące we własnym zakresie roboty budowlano-montażowe lub produkcję pomocniczą dla celów inwestycyjnych, jak również inwestorzy posiadający samodzielne oddziały wykonawstwa inwestycyjnego załączają do uzasadnień zestawienie normatywów i normowanych środków obrotowych, sporządzone według zasad obowiązujących przy opracowywaniu planów finansowych.
- 8) Zobowiązania budowy na początek roku planuje się według przewidywanego ich stanu. W razie opracowywania planu po sporządzeniu bilansu za rok 1956 zobowiązania budowy na początek roku należy przyjąć według bilansu zamknięcia, z wyłączeniem zobowiązań dotyczących inwestycji pozaplanowych, a z dodaniem sum przypadających ze środków inwestycyjnych na rzecz działalności eksploatacyjnej inwestora (§ 4 ust. 4 zarządzenia).
- 9) W „innych środkach” nie planuje się oszczędności na robotach przewidzianych do wykonania systemem gospodarczym (§ 4 ust. 6 pkt 2 zarządzenia).
- 10) Dla centralnych zarządów (jednostek równorzędnych) oraz dla wydziałów (komórek równorzędnych) prezydiów wojewódzkich rad narodowych banki finansujące inwestycje otwierać mogą, w porozumieniu z zainteresowanymi jednostkami, jeden rachunek scentralizowanych środków własnych bez względu na ilość pionów bilansowych (§ 6 ust. 6 zarządzenia).
- 11) Amortyzację gospodarstw pomocniczych objętych zbiorczymi bilansami dochodów i wydatków centralnych zarządów (jednostek równorzędnych) należy traktować na równi z amortyzacją przedsiębiorstw (§ 7 zarządzenia).
- 12) Uchyła się obowiązek sporządzania przez dysponenta głównego skorygowanego zbiorczego planu sfinansowania inwestycji na podstawie planów zamiennych dysponentów drugiego stopnia (§ 17 ust. 5 zarządzenia). Dysponenti drugiego stopnia składają zamienne zbiorcze plany sfinansowania inwestycji dysponentowi głównemu i bankowi finansującemu inwestycje w jednym egzemplarzu (§ 17 ust. 3 zarządzenia).
- 13) Prezydja wojewódzkich rad narodowych ustalają limity kredytów budżetowych na inwestycje dla prezydiów powiatowych rad narodowych i prezydiów rad narodowych, miast stanowiących powiaty, a prezydja powiatowych rad narodowych — dla miast nie stanowiących powiatów w jednej kwocie dla całości odnośnych budżetów bez podziału na części budżetowe (§ 19 ust. 2 zarządzenia). Uchyła się obowiązek przysyłania do wiadomości oddziałom

